

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता ।
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

रा.पु. / N. L. 38.

H7/Dte/NL/Cal/79—2,50,000—1-5-82

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

சிவமயம்.

சாணக்கியநீதிவெண்பா.
CANAKYA NATHI VENDA

யாழ்ப்பாணத்தின்குடும்
KUNARA YAMI PULAVAR,
அ. குமாரசுவாமிப்புலவநவர்கள்

மொழிபெயர்த்து

இயற்றியது.

கோத்துவில் KOKKUVIL,
S. E. SIVARAMA LINGAYYAR
ச. இ. சிவராமலிங்கையாரால்

சோதிடப்பிரகாசயத்திரசாஸ்திரத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபாதிசாஸ்திர மாதிரி.

1914.

சிவமயம்.

சாணக்கியநீதிவெண்பா.

CANAKYA NITHI VENPA

இத

பாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்

KUMARASWAMI PULAVAR, A

மொழிபெயர்த்து

இயற்றியது.

கோக்குவல்

ச. இ. சிவராமலிங்கையரால்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதிசுவாஸி மாசியீ.

1914.

19-50

SHELF LISTED

Ta
891.21
C 272

உபநியாசம்.

தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்கெதிரும் கற்று முறையறிந்தொழுநகல் காரணமாகச் செஞ்சொல்லும், மென்றெனையும் நன்கமையச் செய்யுள் வழிவிற செய்யப்பட்டிருக்கும் நீதிநூல்கள் எத்தனையோவன. அவை ஆத்திருடி, வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி திருக்குறள் நாலடியார் முதலியன. இவ்வாறே வடமொழியிற் செய்யப்பட்டிருக்கும் நீதிநூல்களும் பல. அவை நீதிசாரம், நீதிரத்தினம், நீதிப்பிரதிபம், நீதிசதகம், சாணக்கியசதகம், நவரத்தினம், குணரத்தினம் முதலியன. இவைகளை உலோகோபகாரமாக இயற்றி வைத்த சான்றோர்களுஞ் சாமானியரல்லர்; அருட்பேறும், உலகியலுணர்வும், வாக்குசித்தியும் வாய்ந்த மெய்ப்புலவர்.

இவருள்ளே வடமொழிப்புலவர்களுடைய நீதிநூல்களையுள் கற்கக் கருதி இப்பொழுது சாணக்கியசதகம் என்னும் நீதிநூலை இரண்டொழுகு முறை நோக்கினும். மனோரமாய் நின்று மகிழ்வித்தது. இது சாணக்கியகுத்திரம் என்னும் நூற்கு வழிநூல். இது செய்தவர், சந்திரகுப்தமஹாராசாவின் மந்திரியாயிருந்த சாணக்கியபண்டிதர் என்பர். இவர் வித்தகுப்தர் எனவும் படுவர். இவர் இந்நூலிலே உலகியலுக்கெய்ந்த பலன்களை, நீதிகளையும் திருட்டாந்தம் காட்டி விரித்து விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நீதி களெல்லாம் கற்குந்தோறும் மனமகிழ்ச்சியையும், அதிசயத்தையும், நற்புத்தியையும் கொடுக்கும். இவற்றுள்ளே சில நீதிபாடங்கள் நீதிவெண்பா, வாக்குண்டாம், நான்மணிக்கடிகை, திருக்குறள்முதலிய நீதிநூல்களிலே வந்து பயின்றனவாயும், பல நீதிபாடங்கள் தமிழ் நூல்களிலே ஒருகாலும் வந்து பயிலாதனவாயும் இருக்கின்றன. வந்து பயின்றவைகளும் செயற்கைவிடேடத்தாலே புதியனவாய்த் தோன்றுகின்றன. ஆதலால் இத்துள்ளிள்ள நீதி களெல்லாம் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களுக்குப் புதியனவாய்த் தோன்றிப் பயன்படும் என்று கருதி இதனை மொழிபெயர்த்து வெண்பாவிலமைத்து யாத்து முடித்தாம். இக்காரணம்பற்றியே சாணக்கியநீதிவெண்பா என்னும் பெயரும் இதற்காயிற்று.

சதகத்திலுள்ள சுலோகப்பொருள்கள் தனித்தனியே ஒவ்வொருவெண் பாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில சுலோகமூஞ், சிலபாகமும் சில சில காரணம்பற்றி இங்கே அமைக்கப்படவில்லை. அவைகளை ஆண்டுநோக்கி அறிக. இதுபோன்ற நீதிவிடயங்களெல்லாம் செய்யுண்டையில் அமைந்துவருதலே எளிதிற்பயன்படற்குக் காரணமாகும். படிப்போரெல்லாம் படித்து நினைத்திருத்தற்கும், சுருங்கிய சொற்களால் விடயங்களை அறிதற்கும், அடி தொடை முதலியன நோக்கி அவாவிப் படித்ததற்கும் செய்யுள் வடிவமே சிறந்த கருவியாகும். பாடற்கவையினையும் பண்டைநூல்களின் அருமை பெருமைகளையும் அறியாமாந்தர் சிலர் வாக்கியபாடையில் ஆக்குதலை விரும்புவர். வருத்தித் தாக்கற்றன ஒப்புதற்கு வாக்கியபாடையில் வழியாது? வாக்கிய பாடைவர வர விரிவதன்றிச் சொற்பமான சொற்களாற் சுருங்கியும் முடியுமா! இரண்டையுந்நிலே முடியும் ஒரு குறன் வெண்பா வாக்கியமாக்கும் போதும் அங்கனம்நுழையுமா? வெகுதூரஞ் செல்லுமே! சென்றாலும் நினைவிலே நிலை பெறுமா? செட்டிருச் செய்து நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற நீதிபாடமே எனரும் விரும்புவதாகும்.

இந்தச் சாணக்கியநீதிவெண்பாப் போல மஹாகவிக்களையி பவபுதி, வரகுதி, வேதானபட்டர் முதலியோர் இயற்றிய குணரத்தினம், நீதிரத்தினம், நீதிப்பிரதிபம் முதலிய நீதிநூல்களுள் தமிழிற் பெயர்த்துச் செய்யுள் வடிவமாகச் செய்து முடிக்கப்படுமாயின், தமிழ்காட்டு மாணவர்களுக்குத் தக்க உபகாரமாகும்.

இங்ஙனம்,

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை
வண்ணார்பண்ணை:
பிரமாதிசாஸ்திர தைமீ.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

சுன்னாகம்.

சிறப்புப்பாமிரம்.

தூலாசிரியர் மாணவர்களுள்ளொருவரும்

கொழும்பு

அரசினர் ஆசிரியகல்லூரித்

(Government Training College)

தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

தென்னிவ

புரீமான். ச. கந்தைய்யள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகுபுகழ் வடமொழியி னுயர்சாணக் கியகவிஞ்

னுரைத்த நீதி

குலவியநா லுறும்பொருளைப் பத்தழகு நவரசமுங்

குதிகொண் டோங்க

நிலவுதமிழ் வெண்பாவி ல்வ்வைமொழி யிதுவென்று

நிலத்தோர் கொள்ளப்

[னிற்

புலவர்புது விருந்துகொளப் பெயர்த்துரைத்தான் யாவனெ

புகலக் கேண்மோ.

மன்னியசெந் தமிழ்மொழியும் வடமொழியு மினிதுணர்ந்தோ

மாசில் வாய்மை

[ன்

துன்னிமிகு குணக்குன்று கவிஞர்க்கா மணியாகத்

துலங்குந் தோன்றல்

பன்னுமெம்போல் வார்பலர்க்குப் பலகலைநா லளித்தருளும்

பரோப சாரி

சுன்னையெனு நகரானி குமாரசுவா மிப்பெயர்கொள்

சுருணன் மாதோ.

சிவமயம்.

சாணக்கிய நீதிவெண்பா.

விநாயகவணக்கம்.

பொன்னுலகும் பூவுலகும் போற்ற வருள்புரியும்
முன்னவனு மாண முகனடிதன்—சென்னிவைத்தே
சாணக் கியநீதி சாரம்முடிபுத்துரைப்பாம்
யாணர்த் தமிழ்க்கணிகொண் டங்கு.

பண்டிதர்மீமை.

சொல்லணிசேர் கல்வித் துறைபோய பண்டிதர்தாம்
வெல்லுமிகல் வேந்தரினு மிக்கவர்காண்—சொல்லுங்கால்
வேந்தர்க்குத் தந்நாட்டின் மேன்மையுண்டாம் பண்டிதர்க்குச்
சேர்த்தவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு. (க)

பண்டிதருயர்ச்சி.

* பேதையர்பான் மேவுவன வெல்லாம் பிழையாகும்
† மேதையர்பா லெப்பிழையு மேவாதே—ஆதலினுந்
பேதையர்கள் பன்னூறு பேருள்ளுந் கற்றுணர்ந்த
† மேதையுடை யானொருவன் மேல். (உ)

பண்டிதரொழுக்கம்.

எவ்வுயிருந் தன்னுயிரே யென்றும் பிறன்பொருளைக்
கவ்வையுறு மண்ணினுறுங் கட்டியென்றும்—செவ்விபெறுந்
தன்மனை யல்லவனேத் தாயென்றுங் காண்பவனை
வன்மையுறு பண்டிதனு வை. (ங)

பண்டிதர்குலம்.

தக்ககுலத் திற்பிறந்துஞ் சாற்றியநூல் கல்லாணாக்
கக்குலத்தா லோர்பயனு மாவதில்லை—தக்ககுலம்
இல்லானே யானாது மென்னகுறை கற்றோனை
எல்லாருங் கொள்வா ரினிது. (ச)

* பேதையா=மூடர். † மேதையா=அறிஞர். ‡ மேதை=அறிவு.

சாணக்கிய நீதிவேண்பா.

பண்டிதரல்லாதவர்.

உருவ மிளமை யுயர்ந்தகுடித் தோற்றம்
மருவினுமென் கல்லியிலா மக்கள்—ஒருசிறிதும்
வாசந் தராமுருக்கின் வண்மலரே போல்வரெனப்
பேசுவரே றாலோர் பிரித்து. (ந)

சந்தித்தான்.

* தாரகைக் காலகற்றத் தான்முடியாப் பேரிருளே
ஈர டீமதி யொன்றே யெளிதகற்றுஞ்—சீரதுபோல்
உத்தமனாய்ச் சற்குணனு யுற்றவொரு புத்திரனே
எத்துயருந் தீர்த்தொழிப்பா னீண்டு. (ச)

புத்திரபரிபாலனம்.

ஐந்துவய தாகுமட்டு மாதரவிடே பேணுகவி
ஈரந்து வயததன்பி னுகுலட்டும்—மைந்தர்களைக்
கண்டிக்க வீரோட்டுக் காணுமென் மித்திரன்போற்
கொண்டிடுக வேண்டாங் குறை. (எ)

தண்டனை.

மட்டில்லா வாதரவால் வந்தடுமே குற்றமெலாம்
இட்டமுறந் தண்டனையா லெக்குணமுங்—கிட்டிமே
ஆதலான் மைந்தரையு மன்புற்ற சீடரையுங்
† கோதகலத் தண்டித்துக் கொள். (அ)

குணவான்.

நன்மணஞ்சேர் பூரிறைந்த நன்மரமொன் றுன்முற்றப்
பண்மாஞ்சேர் காடும் பரிமளிக்குந்—தன்மைபோன்
மிக்ககுண மெல்லாம் விரவுமொரு புத்திரனால்
அக்குலமுமிக்குயரு மார்த்து. (க)

குணமிலான்.

தீயமா மொன்றறின்று செந்திக் கிடனாக
ஆயவன மெல்லா மழலாக்கும்—ஆயதிறம்
போலக் குணமில்லாப் புத்திரனுந் தன்குலத்தைச்
சாலக் கெடுத்தொழிப்பான் தான். (க0)

மூடன்வேடம்.

ஆடையா லேனை யணியா லலங்கரித்துப்
பிடுபெற வந்த பெருமூடன்—நீடவையில்
எவ்வளவும் பேசா தடங்கி யிருப்பானே
ஆவ்வளவு மேன்மையவற்கு. (கக)

* தாரகை=சந்திரம். டீமதி=சந்திரன். † கோது=குற்றம்.

சாணக்கிய ந்திவேண்பா.

இழிவுநாய்வு.

அழுக்குட் செழும்பொன்னு * மாலத் தழுதும்
இழுக்குறு நீசனிடத் தேற்ற—விழுக்கலையுந்
தள்ளு மிழிகுலத்திற் றக்கவெழிற் கன்னிகையுங்
கொள்ளுந் தகையவெனக் கொள்.

(கஉ)

சுற்றத்தவன்.

வேந்தர் கடைத்தலையில் வெம்போரி † னல்குவில்
ஏய்ந்த துயரி லெகாட்டில்—வாய்ந்துவகை
பற்றும் விழாவிற் பரிவுகொண்டு நிற்பவனே
சுற்றத் தவனென்று சொல்.

(கங)

மித்திரத்துரோகம்.

முன்னிலையி லென்சொன் டொழிந்து புறத்தேகி
நன்னிலைசேர் காரியங்க ளின்சுழிக்க—உன்னுகின்ற
மித்திரனைப் பாண்டிசையும் வெய்ய விடங்கமும்
உய்த்தகுட மென்றே பொழி.

(கச)

கடாரடப்பு.

முன்னொரு தீங்கு முறைகடந்து செய்தவனைப்
பின்னரு நட்பாக்கும் பேதைசெயல்—என்னையோ
தேடி யவன்புரியுந் தீங்கெல்லாந் தான்றனக்குத்
தேடுகின்றான் பின்னுந் தெரிந்து.

(கரு)

மறைபிறர்க்குரைத்தல்.

நம்புங் குணமிலியை நட்பாள னென்றெண்ணி
நம்பற்க வெங்கோப நண்ணுமேல்—நம்பினவன்
சொல்லா னென மறைவிற் சூழ்ந்து புரிந்தபிழை
எல்லாம் வெளியிடுவா னீண்டு.

(கக)

அறியுமிடம்.

ஏவற் றொழிலவனை யேவ விடத்தறிக
ஆபத்தின் மித்திரனை யாய்த்தறிக—மேவுமனைப்
பைந்தொடியை நல்குவின் பாலறிக தன்கிளையை
வெந்துயரின் பரலறிக மீட்டு.

(கஈ)

சத்துருவைவெல்லும்வழி.

கைத்தலத்து முட்கொண்டு காலி னடிமருவித்
தைத்தகடு முட்களையுந் தன்மைபோற்—சத்துருவின்
சத்துருவா லங்கவனைத் தான்களைந்து வேறுக்கல்
உத்தமமா மென்றாரைத்தா ரோர்ந்து.

(கஅ)

* ஆலம் = கஞ்சு.

† நல்குவது = வறுமை.

பகையுமுறவும்.

மண்ணி லொருவர்க்கு மற்றொருவர் வெம்பகையும்
நண்ணுறவு மாகி நடந்திடில்—எண்ணினில்லை
நேரும் பகையு நிகழுறவு மொவ்வொன்றே
காரணமாய் வந்தனுஞ் காண்.

(2.0)

வஞ்சகன்.

நாக் குறுனிக்க ணுந்தேனு நெஞ்சகத்து
நீக்கழிய நஞ்சும் நிலைபெற்ற—தீக்குணத்தோன்
இன்சொ ளுரைக்கின்று நென்றவனை நம்பாதே
என்சொலினுஞ் செய்வா னிடர்.

(2.0)

தூர்க்குணன்.

பற்பலநூல் கற்றுணர்ந்தபுதுதனை யானாலும்
நற்குணங்க ளெள்ளளவு நண்ணாத—தூர்க்குணனை
முற்ற வெறுக்க முடிமேன் மணியிருத்தென்
புற்றரவைக் கிட்டார் புருந்து.

(2.க)

திருந்தாதவன்.

சேறாவும் * மூர்க்கணன் தீங்குபுரி வாரெனினுஞ்
சேறவின் மூர்க்கணை தீயவன்காண்—சேறவு
மந்திரத்தாற் கைவசமா மூர்க்கன் வசப்படுதல்
எந்தவிதத் தாலென் றியம்பு.

(2.2)

நற்பேறு.

இல்லா டரும்பே றிரும்புதல்வ. ரப்புதல்வர்
நல்குவது பிண்டமெனு நற்பேறு—செல்வன்
தரும்பேறு பற்பலவே தன்னுடைய நண்பன்.
தரும்பே றினியதெனச் சாற்று.

(2.௩)

நம்பத்தகாதவர்.

கூர்ந்த நகர்விலங்கு கொம்புடைய மாடுபடை
சேர்ந்த கரத்தர் தெரிவையர்கள்—வேந்தர்குலம்
ஒடுகி யென்றிவைக னுறுசெயும் நம்பாதே
கடுங்கா விராயந்து கொள்.

(2.௪)

விலகுந்தாம்.

ஆண்கு நிக்ருமுழ மாயிரமே கொம்புடைய
பனை விலங்குகளுக் கிரைந்தே—வானிமிரும்
வாசிக் கொருதூற்ற தூர்ச்சணர்க்கோ வைகுமிடம்
† ஆசறவிட் டோடுதலே யாம்.

(2.௫)

லிட்டுங்கல்.

உற்றகுலங் காத்தற் கொருபொருளைக் கைவிடலாம்
குற்றமிலார் பேணக் குலம்விடலாம்—மற்றொருநா
யெயும் படிக்காக்க லுர்விடலாந் தன்னுயிர்க்கு
வையகமுங் கைவிடலாம் மற்று. (2.6)

நிலையிபிரிதல்.

பின்னொருவி டாராய்ந்து பெற்றதற்குப் பின்னல்லான்
முன்னிருந்த விடு முழுக்கவிட—நன்மையன்று.
கற்றுணர்ந்த புத்திமான் காலொன்று செல்லவொன்றாற்
பற்றிநிற்ப னல்லுறுதி பார்த்து. (2.7)

வசப்படுத்துவது.

பண்டிதனை யுண்மை புதுத்தூய்மை நுங்கொபங்
கொண்டவனைக் கைகுவித்துக் கும்பிட்டும்—மின்முகுண
மூர்க்களைப் பின்சென்றும் முற்றத் தனதுவசம்
ஆக்கலா மீதருமை பன்று. (2.8)

மறைத்தற்பாவன.

நிங்கை பொருட்கேடு நெஞ்சத் துயர்பிறரால்
வந்து தனையடைந்த வஞ்சிப்பு—*புந்திமிக்கோன்
இல்லத் திழிந்தசெய லென்னு மிவையயலிற்
செல்ல வெளிப்படுத்த மீது. (2.9)

காணொழித்தல்.

உண்ணுந் தொழிற்கண்ணு மோதுந் தொழிற்கண்ணும்
எண்ணுதன தானியங்க ளீதலினும்—நண்ணுமுறை
பூணுந் தொழிற்கண்ணும் புத்திமா னெப்பொழுதும்
நாண மிலாதிருக்கை நன்று. (2.10)

கைவிடுமிடம்.

கோதில் வயித்தியனுங் கொற்றவனு நான்மறைதேர்
வேதியனுஞ் செல்வ மிருந்தவனுஞ்—சீதனரீர்
† எவ்வ மிலாநதியு மெவ்விடத்தி லில்லையோ
அவ்விடத்தைக் கைவிடுக வாய்ந்து. (2.11)

இதுவுமது.

கற்றோர் பெருமதிப்புங் கல்வி வரும்வழியும்
உற்றோரு மன்பா யுபசரிக்கை—பெற்றோரும்
இல்லா விடத்தி லிருக்கைவிடத் தேகுதலே
நல்லோர் நெற்பெயன்று நாம். (2.12)

* புந்தி=புத்தி. † கொற்றவன்=அரசன். ‡ எவ்வம்=குறை.

சாணக்கிய நூலிவெண்பா.

சிந்தித்தாரியம்.

செவ்வனுற நெஞ்சத்திற் சிந்தித்த காரியத்தை
எவ்வெவர்க்கும் வாயா லீயம்பற்க—இவ்வுலகற்
பல்லோ ரறியிற் பழுதாம் பயன்படலும்
இல்லையெனச் சொன்னு ரெடுத்து. (ந.ந்)

பழிப்படுவ.

குற்றமுறுஞ் சேவனமுங் குற்ற முறும்பொருளுங்
குற்றமுறு நீரந்தியுங் குற்றமுறுஞ்—சிற்றுணவுங்
குற்றமுறு மில்லவனுங் கொள்ளப் படாவென்க
பற்றுமே கொள்ளிற் பழி. (ந.ச)

முற்றுக்களாதல்.

வட்டிக் கடனும் வளர்நெருட்டும் வெம்பிணியுங்
† கட்டிழித்தல் வேண்டுங் கள்ளுதருறை—விட்ட துண்டேற்
சும்மா விடுவோ தொடர்ந்து முழுதழிக்கும்
அம்மா தடுத்த லரிது. (ந.ந்)

வாழ்வகவாழ்வ.

எவல் புரிவோனு மில்லானும் புத்திரனும்
ஆவனொடுஞ் சொற்கேட் டமைகுவரேற்—புவுலகே
வாழ்விட மானலும் வாழுவக வாழ்க்கையே
வாழலா மின்பமெலாம் வாய்ந்து. (ந.சு)

பெருந்துயர்.

சொன்மறுக்கு மேவற் றெழிலவனுந் தீயநெறி
துன்னு மனையாளுஞ் துர்ச்சனன்பால்—மன்னுநட்பும்
ஊரவம் வாழ்மனையு * முட்க வருமாண
காரணமே பென்றுரைத்தார் சுண்டு. (ந.எ)

கன்மனைவியுற்றாயும்.

எல்லாருங் கைக்கொள்ளு மின்சொ லுரைக்குமனை
நல்லாளு மன்புடைய நற்றாயும்—இல்லாத
இல்லஞ் சுகந்தருவ தில்லை யிருக்கைகொள
நல்லமரக் கிட்டகமே நன்று. (ந.அ)

அழுகுகொடுத்தல்.

தரிகுருவங் கெட்டார்க்குத் தக்ககல்வி யேயழகு
மாங்குயிலுக் கின்னிசையே மற்றழகு—திக்ககன்ற
ஞானமுனி வேரர்க்கழகு நற்பொறையே நல்லுறுதி
யானகற்பே பெண்டிர்க் கழகு. (ந.சு)

† கட்டி=கொத்த.

* கட்டுதல்=அஞ்சுதல்.

சாணக்கிய நதிவெண்பா.

பாழாதல்.

கற்கையிலாச் சிவனம்பாழ் * கான்முனையில் லாமனைபாழ்
திக்கிலுற வோர்களிலாத் திக்கும்பாழ்—தொக்கபொருள்
இல்லா வறியவருக் கெந்தநலம் வந்தடையும்
எல்லாம்பா மென்றே யியம்பு. (ச0)

வீண்படல்.

வேதத்தின்னோன் விரவாப் பிதிர்க்கடனும்
மாதக் கிணையிலா மாமகமும்—நாதனிலாச்
சேனைகளும் † வந்தியெனச் செப்பு மழகுடைய
மானினியும் வீணென்றே வை. (சக)

அளவுகடந்தசெயல்.

மிக்கசெருக் காலிலங்ஙனம் வித்தே மாவலியும்
மிக்ககொடை யாலரசு விட்டி. முந்தான்—மிக்கபெரு
மானத்தாற் றீகெளரவரு மாண்டா ரளவுகடந்
தானசெய நிங்கென் நறை. (ச2)

குரு.

வேதியருக் கக்கினியே மிக்ககுரு வேதியர்கள்
ஆதியர்க்கு வேதியனே யான்ருரு—மாதருக்குக்
கொண்டவனே வாய்த்த குருவிருந்தாய் வந்தடைந்து
கொண்டவனே யெங்குங் குரு. (சங)

தவப்பேறு.

உண்ணும் பொருளு முணவுவெறு மெய்ச்சுகமும்
எண்ணும் பெருந்தனமு மீந்துவக்குர்—திண்ணிலையும்
பெற்றொருவன் கொள்ளப் பெருமா தவமவேண்டும்
அற்பதவத் தாருவன வன்று. (சச)

பெறற்கருமை.

ஒத்தொழுகு மில்லவஞ் முள்ளுவகை சேர்க்கையுஞ்
சத்தியமும் வேண்டவன தந்துதவும்—புத்திரனும்
பெற்றுக் கொள்ளரிது பெற்றாற் பெறுஞ்சுகங்கள்
முற்றுமுள வென்றே மொழி. (சரு)

அசிதாயிருத்தல்.

மன்னுமலை தோறுமலை மாணிக்கஞ் சந்தனமுந்
துன்னு மடவியிடந் தோறுமலை—மின்னுமுத்தும்
சொல்லாணைக் கொம்பினடி. தோறுமலை நல்லோனும்
எல்லா விடங்களிலு மில். (ச3)

* கான்முனை=புத்தின். † வந்தி=மலிடி. ‡ கௌரவர்=குருகுலவேந்தர்.

துயரடையாதவர்.

வந்துணர்வு பெற்ற வறியவனுங் கற்றவனைப்
† பற்றுனைக் கொண்டவனும் பாலகரைத்—தந்துகத்தி
சேரு மமங்கலியுந் தீய துயரடையார்
சாருவரே யுண்மகிழ்ச்சி தாம். (௪௭)

துக்கப்பேறு.

நல்லறியில் லாதவற்கும் நற்கலைகல் லாதவற்கும்
நல்லரசன் காவலிலா நாட்டவர்க்கும்—சொல்லினிய
மக்கட்பே றில்லாத மாந்தருக்கு மின்பமில்லைத்
துக்கப்பே றுண்டெனவே சொல். (௪௮)

திக்குமை.

மேனையர்க்கு மித்திரனு மேற்குலகத் து வந்தனன்பாற்
பேதழிலாத் தொடர்ச்சி பெற்றவனும்—ஞாநியர்பால்
ஒன்றிக் கலந்துசெறி வற்றவனுந் திக்குறுதல்
என்றுமலை யென்றே யியம்பு. (௪௯)

கஷ்டசீவனம்.

யாதெனினுங் கைப்பொருடா னில்லாத வாணிகமுந்
திதமரு நீசன்கிழ்ச் சீவனமும்—ஆதாவொன்
றில்லா நிகையு † மிலம்பாடு மென்றவைகள்
எல்லாந் துயரென் றியம்பு. (௫௦)

ஒன்றற்கொன்ற மாறு.

சோரன்பாற் புண்ணியமுந் துர்ச்சனன்பால் வான்பொறையுஞ்
சாரமிலாக் காழுகன்பாற் சத்தியமும்—நீ வாரமெலாஞ்
செப்பும் பொதுமகன்பாற் சிந்தையிடை நட்பும்
எப்படியு முண்டாவ தில். (௫௧)

வலியாதல்.

வன்மை யிலார்க்குவலி மன்னவனை கள்வருக்குத்
துன்னுவலி பொய்வார்த்தை சொல்லுதலே—புன்பையுறும்
மூடன் நனக்குவலி மோனமே யென்றாரத்தார்
தேடுமறி வுள்ளோர் தெரிந்து. (௫௨)

இவ்வாமை.

சேவகர்க்கு மானமில்லைத் தீயவர்க்கு நட்பில்லைப்
பாவையர்க்குக் கற்பும் பகரினில்லை—ஆர்வமறக்
கன்றுசினங் கொண்டவற்குக் காணுஞ் சுகமில்லை
என்றாரத்தார் மேலோ ரெடுத்து. (௫௩)

† பற்றுச்சற்றம். ‡ இலம்பாவேறுமை. § வாரம்=ஆன்பு.

சோன்குடி நதிப் பவணம்

பேராசை.

நிலையான மெய்ப்பொருளை நீத்தகற்றி வேறு
நிலையப் பொருடேடி நிற்போன்—நிலையான
மெய்ப் பொருளுங் கைகிடுவன் வேண்டு நிலையில்லா
அப்பொருளுங் கைகிடுவ னாகுந். (9௯)

ஆபரணம்.

தாழாக்கட் காபரணஞ் சந்திரனை சுந்தரஞ்சீர்
நாயர்கட் காபரண நாயகனே—பாருவருக்
காபரணஞ் செங்கோ லரசனே யாவர்க்கும்
ஆபரணங் கல்லியே யாம். (100)

உறவின்பகை.

புத்திரனைக் கல்லிப் பெறுநிலைய வைபாத
* அத்தனும் நாயு மரும்பண்கவர்—புத்திரனும்
மிக்கோர் சபையில் விளக்கமுறு னன்னத்துட்
கொக்கென்பான் மேன்மை குலைந்து. (101)

சிறக்கத்தின் குணம்.

✓ செய்யுந் தொழிலெவையுந் தின்னம்பெற முயற்சி
செய்து நலமடையுந் சிங்கம்போல்—† வையகத்திற்
செய்யுந் தொழிலைச் சிறிதுபெரி தென்னுது
செய்க முழுமுயற்சி சேர்ந்து. (102)

கொக்கின் குணம்.

✓ மீனம் வரும்ளவு மெய்ப்பொருக்கி நீர்க்கரையின்
மோனமுறுங் கொக்கின் முயற்கியெனத்—தானிருந்து
காலமிடம் வாய்த்திடுதல் கண்டு வினைபுரிசு
சாலும் முழுமுயற்சி சார்ந்து. (103)

நாயின் குணம்.

✓ பேராசை யற்பம் பெறீனும் பெருமகிழ்ச்சி
பேராத வீரம் பெறுபுக்தி—சோதாமை
உற்றதுயில் வல்லே யுணர்ந்தெழுமை நாயினிடங்
கற்கத் தகுங்குணங்கள் காண். (104)

சமுதையின் குணம்.

✓ ஓய்வின் திப் பார முவந்து சுமந்திடுதல்
காய்வின் தி யென்றுங் களிப்புநதன்—தேய்நுந்
சீதும் வெயிலுந் தெரியாமை யென் னவைகள்
கூறுங் கழுதையிடங் கொள். (105)

* அத்தன்=தா. † வையக=நதி. ௦ பி.பு=தலைவன்.

காகத்தின்ருணம்.

சொல்லு மவதானஞ் சோம்பின்மை தான்மறைதல்
நல்லீரை தேடி நனிதிரட்டல்—சொல்லுமிவை
தகாக்கை யிடத்திருந்து கற்கப் படுங்குணமாம்
கோக்கி யறிக துனித்து.

(கூக)

கோழியின்ருணம்.

போர்த்தொழிலுங் காலைப் பொழுதிற் றுயிலெழ்தும்
ஆர்த்து வரும்பெடையை யாபத்திற்—காத்திடலும்
உண்டி கிளைசேர வுண்டிடலுங் கோழியிடங்
கண்ம பெறுங்குணங்கள் காண்.

(கூஉ)

கல்வார்த்தை.

வாணிகர்க்குத் தூரயில்லை வில்லிவர்க்குப் பாரமெனக்
காணுவ தொன்றில்லைக் சற்றவர்க்குப்—பேணியுற்ற
நாடெல்லாம் வேறன்று நல்வார்த்தை சொல்வோர்க்குக்
கூடுபதை யில்லையெனக் கூறு.

(கூங)

ஐம்புலன்.

ஐம்புலனிற் செல்லுதலே யாபத்துச் சேர்வழியாய்
ஐம்புலனிற் செல்லா தடங்குதலே—தீசம்பத்துச்
சேரும் வழியாகுஞ் சிறப்பெதுவென் றராய்ந்து
சேர்க் கொருவழியிற் சென்று.

(கூச)

பெரும்பெலம்.

தொக்க நிணிபோலத் தோன்றும் பகையிலை
மிக்ககல்வி போலுறவும் வேறில்லை—மக்களைப்போல்
வாய்ந்த பெருநட்பு மற்றில்லைத் தெய்வம்போல்
ஏய்ந்த பெரும்பெலமு மின்று.

(கூநி)

மகளிரொழுக்கம்.

நாட்டுக்குக் காவ னாபதியெ ஸ்மியெனும்
மேட்டுக்குக் காவல் விரிகடலே—வீட்டுக்குக்
காவல் தீ புடைமதிலே காணுங்காற் கன்னியர்க்குக்
காவ லொழுக்கமே காண்.

(கூக)

மகளிர்செயல்.

உண்ண லிருமடங் குற்றபுத்தி நான்மடங்
கண்ண லுறமுயற்சி யா றுமடங்—கெண்ணுநகை
எட்டு மடங்காகு மேந்திழைபார்க் கென்பதுவே
கட்டுரைத்த மேலோர் கருத்து.

(கூஎ)

சாண்கிழி நழுவெண்பா.

நாணுமகிழவும்.

நாணும் †பொதுமகனா நாணக் குலமகனும்
பூணு மகிழ்ச்சியுறுப் பூசாணும்—பேணுதலாற்
கூடு மகிழ்ச்சியுறுங் கோமகனு மிவ்வுலகிற்
கேடுறுவா ரென்றே கிளத்து. (௬௮)

மதியாதவர்.

நற்றூல்த்திற் சேரா நாபதியும் மூடனிடம்
உற்பலித்துப் பண்டிதனென் றுற்றவனும்—ஆற்பபணம்.
நூதனமசுப்ப பெற்றவனு நொய்யதாரும் பென்றுலகை
ஏதும் பொருட்படுத்தா ிண்டு. (௬௯)

செல்வாழ்திப்பு.

அந்தணனைக் கொன்றனையே யாயினுமென் செல்வனையே
வந்தனைசெய் தெல்லாரும் வாழ்த்துவரால்—முந் துஞலம்
வந்தவனே யாயினுமென் வாய்ந்தபண மில்லானே
நிந்தனைசெய் வாருறவு நீத்து. (௭௦)

உற்றுழிதவலின்மை.

பூண்டு மனம்வைத்துப் போற்றாது புத்தகத்திற்
காண்டலுற விட்ட ஓகையுணர்வும்—வேண்டலின்றி
மற்றொருவன் கைப்புருந்த வரன்பொருளுந் காரியங்கள்
உற்றபொழு தத்துதவா வுற்று. (௭௧)

பயக்கரம்.

வான்மருவுந் காற்றான் மரங்களுக்கும் வச்சிரத்தான்
மாமலைக்குந் தண்பனியால் †வாவியுறந்—தாமரைக்குந்
தூர்ச்சணனாற் சற்சணற்குந் தொல்லுலகி லெப்பொழுதும்
அச்சமுள தென்றே யறி. (௭௨)

அன்புறுபகைவர்.

பெற்றகட னீக்காப் பிதாவும் பிழைகொண்ட
பெற்றவளுந் கற்கை பெறாமகனும்—முற்றழகு
வாய்ந்த மனையவளுந் வாரமுடை யாரெனினுந்
சார்த்த பகைவரெனச் சாற்று. (௭௩)

சரபோய்போல்வன.

வாசிக்குக் கூடுதலு மாணுடர்க்குச் சிந்தனையும்
*தூசுக்கு விண்மேற் கடர்வெயிலும்—ஆசைமிகும்
மாதர்க்குக் கார்தன் மனவெறுப்புந் காய்கரம்மீராற்
பேதப் படுத்துரெனப் பேசு. (௭௪)

† பொதுமகன்—வேரை. ஓகை—கல்லி. † வாவியுறந். * தூசு—வே.

தெரிந்துவினையாடல்.

ஆய்ந்து பலநூ லறிந்தவனைத் தன்புடையில்
வாய்ந்த பணிசெய்ய வைத்திருக்கும்—வேந்தனிடம்
ஆன்ற பெருங்கீர்த்தி யான்றபொருள் வானுலகம்
மூன்றுமுறு மென்றே மொழி. (எந்)

தெரிந்துசெய்யாமை.

முற்று மறியில்லா மூடனென வெண்ணுது
மற்றவனைத் தன்றொழியில் வைத்திருக்கும்—கொற்றவன்பால்
ஆன்ற பொருட்கே டவமானம் பாழாகும்
மூன்றுமுறு மென்றே மொழி. (எக)

மூடர் கூட்டுறவு.

கோணுஞ் செயன்மூடர் கூட்டுறவா னல்லோர்கள்
பூணும் பெருங்குணங்கள் போய்மறையும்—சேணிலுறும்
மாழ்கிலால் கிண்மேல் வருங்கிதிரோன் றந்திரனம்
போய்மறையுந் தன்மையது போன்று. (எஎ)

பெருக்துயர்.

வேற்றோர் மனைவிரும்பு மெல்லியதுஞ் சொற்கேட்டுப்
போற்றிப் பணிதலிலாப் புத்திரனும்—ஆற்றங்
கரைசேர் விளையிலமுங் காணுங்கா லென்றும்
மாணத் துயர்கொடுக்கும் வந்து. (எஅ)

மகிழ்ச்சி.

ஏருழுவர் வாழ்மனையி லென்றுமுண வுண்டுணிச்
சோர்வுறார்க் கென்றுஞ் சுசமுண்டு—வாரநெறி
நாகு மனைவி தலைவன் மனையிலென்றும்
ஒங்கும் பெரு மகிழ்ச்சி யுண்டு. (எக)

சோம்புத்தனம்.

யாசகத்தான் மாணம்போம் யார்க்கு மிசைவற்ற
போசனத்தான் மேற்குலமும் போருங்காண்—பேசசெல்வம்
இன்மையாற் புத்திபோ மெச்செயலுஞ் சோம்புபெறுந்
தன்மையாற் போயொளிக்குந் தான். (அ0)

சுற்றனை.

நன்னிழலு நற்கனியு நண்ணு மொருமாததைத்
துன்னி யணுகிற் சுசமுண்டு—மன்னுதெய்வம்
மேவுந் கனியை விலக்கிடினு மந்நிழலை
யாவர் தலிர்ப்பா ரியம்பு. (அக)

பருவச்செயல்.

பாலியத்திற் கல்வி பயிலவில்லை யெளவனத்திற்
சீல்முறும் பொருளுந் தேடவில்லை—சாலவதன்
பின்னறமுஞ் செய்யவில்லைப் பின்னர் நரைவருமேல்
என்னொருவன் செய்யு மியல்பு. (அஉ)

கூடாதகாரியம்.

தினியிற்று நாட்டினிதி தேதெலுந் திமையுறு
மாமகவாற் றென்புலத்தார் வான்கடனுந்—திமையுறஞ்
சீடனுந் கீர்த்தியுந் தியமனை யாற்சுகமுங்
கடுவார் யாவவெனக் கூறு. (அங)

வீண்படல்.

பேணு மறிவில்லாப் பேண்த மீடமாதர்
காண வெளிப்பட்ட காரியமுஞ்—சேனெழுதும்
ஆற்றங் தரைமாமு மந்நியர்பாற் செல்பொருளும்
ஏற்றுப் பயன்படுவ தில். (அச)

குளிருஞ்சூடும்.

ஆற்றியசெங் கல்விடு மால் மரகிழலும்
ஊற்றுள்ள *கூவ லுறுமீரும்—சாற்றிளமை
சாரு மடவரலுந் தண்மைதருங் கோடையினில்
மாரியினில் வெம்மைதரும் வந்து. (அரு)

விடிவருத்தம்.

மன்னன் பிறன்வசமாய் வைகி யொழுதுதலும்
அந்நியரை மாத ரவாவுதலும்—முன்னெழுந்து
காணப் பெரும்கிணியுங் காரிருளிற் செல்லுதலும்
பேணு விடிமெனவே பேசு. (அசு)

இதுவுமது.

கற்கும் முறைதவறுங் கல்வி யழியாமை
பற்று முணவு பனயில்லான்—நற்சபைபோய்த்
தானிருக்க மூத்தோன் †தருணி மணம்புணர்தல்
ஆனவையும் வெவ்விடமே யாம். (அஎ)

சார்பால்வருங்கேடு.

ஈனமிகும் வித்தா லிரும் ௦ புலிக்கு மேவலுறு
மானவன் செய்பிழையான் மன்னவற்கும்—தானிரவிற்
சென்றவற்கும் வாய்மை திறம்பு மடவரற்கும்
ஒன்றுமே கேடென்ற ரோர்ந்து. (அஅ)

பிழையால்வருங்குணம்.

குலப்பிழையா லீயாக் குணமருவுந் செய்கை
நலப்பிழை யால்வறுமை நண்ணும்—†புலப்பிழைதான்
சேருமே தாய்பிழையாற் சேர்ந்தபிதா வின்பிழையாற்
சாருமே மூர்க்கத் தனம். (அக)

புரோகிதன்.

வேதமுட னறங்க மிக்குணர்ந்தோ னுசிமொழி
ஏதமற் சொல்லு மியல்புடையான்—ஒதுமறை
சேர்ந்த செயல்வேள்வி செய்வோன் புரோகிதனும்
சார்ந்த வரசர் தமக்கு. (க௦)

தருமவதிகாரி.

மேவுங் குலஞ்சீல மிக்கோன் தருமநெறி
யாலும் விரும்பு மியல்புடையான்—ஏவித்
தரும முடிப்பான் கலைஞன் குணவான்
தருமவதி காரியெனச் சான்று. (க௧)

வைத்தியன்.

ஐயுர்வே தப்பயிற்சி யார்வ மிகுங்காட்சி
தாயொக்கு மன்பு தயைமுதலாய்—மேயகுணன்
சாற்றொழுக்க மென்பவைகள் சார்ந்தோ னெவர்களுக்கும்
ஏற்ற வயித்தியனென் றெண். (க௨)

எழுத்தானன்.

சொல்ல தொருமுறையிற் சோராமற் கொண்டெழுத
வல்லோன் †கரவேகம் வாய்ந்துள்ளோன்—பல்பலநூல்
பார்த்தறிந்தோன் வல்லிரைந்து பன்னு மெழுத்தறிவோன்
வாய்த்தவெழுத் தாளெனென வை. (க௩)

சேனாபதி.

வீரன் பெலவான் விவேகி தருமநூற்
தாராக் கடந்தோன் பரிமுதலாம்—ஊர்திகளைத்
தானு நடத்தித் தகைசேர் புகழ்பெற்றோன்
சேனா பதியென்று செப்பு. (க௪)

தூதுவன்.

ஏர்க்கு வலிமிக்கோன் வல்லறிஞன் மற்றொருவர்
நோக்கம் விரைந்து னுனித்தறிவோன்—மேக்குயரும்
நீர னினைப்பாளன் செப்புமொரு தூதுவனுள்
சாரமிகு வேந்தர் தமக்கு. (க௫)

† புலம்=அறிவு. * சீலம்=ஒழுக்கம். † கரம்=கை. ‡ பரம்=ரை.

பாசகன்.

பூணும் பெலமிசூந்தோன் புத்திரன்போற் பற்றுடைபோன்
காணும் வலியமைந்த காயத்தோன்—பேணலுறும்
வாலுவனல் கற்றோன் மதூரம் பெறச்சமைப்போன்
† வாலுவனே யாவனென வை. (௯௯)

வாயிற்காவலன்.

* பெட்டிபுற்றுக் காண்போன் பெலவா னவதானி
கட்டிபுருவ மாதிகொண்டு காணவரும்—உட்டுறிப்பை
ஆயுமறி வாள் னதிவீரன் வேந்தர்மனை
வாயிலுறுங் காவலனும் வாய்ந்து. (௧௦௦)

இயற்றை.

✓ வாய்த்துத் தனக்கியல்பாய் வந்தவறி வில்லாற்குச்
சாத்திரங்க னென்செய்யுந் தானாகப்—பார்த்துணருங்
கண்ணில்லாப் பாவிற்குக் கண்ணடி பென்செய்யும்
எண்ணுங்கா லெல்லா மிருட்டி. (௧௦௧)

பிச்சங்கம்.

சொல்லாற் பிரரங்கஞ் சொல்வோ னதுகேட்போர்
இல்லா வவைக்களத்தி லென்செய்யும்—சொல்லாடை†
நண்ணத் துறவோர்க ணண்ணும் பதியகத்து
வண்ணனுக் கென்ன வழக்கு. (௧௦௨)

நலையுறுமை.

சீரணஞ்சேர் போசனமுஞ் சென்று முதிர்வடைந்த
தாரமும் வீடுவந்த தானியமும்—போரிடைப்போய்
வெற்றியொடு வந்த வீரனுமார் சொல்லுநவை
பற்றப் படுவதில்லை பார். (௧௦௩)

வாழி.

வாழி மறையாளர் வாழி பசு நிரைகள்
வாழி முகிலுடனே மன்னவர்கள்—வாழுநெறி
பூணக் கலைபயிலும் புண்ணியர்க டாம்வாழி
சாணக் கியநீதி சார்ந்து.

சாணக்கிய நீதிவேண்பா முற்றிற்று.